

[Martin.]

tid, virker bedre end alle de forbrugsbegrænsende og indtægtsnedskærende og eksportfremmende foranstaltninger, man hidtil har sat i værk. Der har været en tid, da indtægterne steg stærkere end priserne, og det måtte give sig udslag i en skævhed i valutabalancen. Nu får vi antagelig nogle måneder, hvor priserne vil stige stærkere end indtægterne, og når vi så når foråret og lønoverenskomsterne skal fornys og lønreguleringerne træder i kraft, så står vi overfor dette, at lønstigningerne vil overhale prisstigningerne.

Jeg tænker, det er et af de problemer, der ligger det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard på hjerte, og at det bl. a. er det, som hos ham har fremkaldt tanken om at få nedsat det udvalg, han foreslår nedsat. Jeg tænker også, det er et problem, som ligger både den højtærede statsminister, den højtærede finansminister og den højtærede økonomi- og arbejdsminister og vel også de andre højtærede ministre stærkt på hjerte. Jeg tænker også, det er dette, der ligger til grund for de konferencer, som statsministeren nu vil indlede. Statsministeren har på forhånd sagt, at han ikke ventede, der ville komme stort ud af disse konferencer, men med den charme og hygge, den højtærede statsminister forstår at udfolde ved sådanne lejligheder, kan det dog måske tænkes, at der kommer noget ud af dem. Man må håbe, det vil lykkes den højtærede minister at overbevise fagforbundene om, at det er dødsens farligt at overhale i et uoverskueligt sving og på en stejl bakketop. Det, der nu er fare for, er, at kapløbet mellem priser og lønninger sættes i gang igen. Det var det, vi nu gerne skulle undgå, og hvis statsministerens konferencer og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards udvalg kan bidrage dertil, kan vi kun se på det med glæde.

Aksel Larsen: Det lader til, at det ærede medlem hr. Martin har samme opfattelse af hensigten med det foreslåede udvalg som jeg, og at han har samme opfattelse af de i den senere tid fremsatte ministerudtalelser som jeg. Det kan naturligvis kun yderligere stemme os til betænkelighed. Det behøver ikke at være noget bevis for, at vor opfattelse af det, der er under opsejling, og

det, man vil, er rigtig, men det kan tjene til at sandsynliggøre det.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde haft let ved, hvis det, jeg havde udtalt her, var forkert, i det mindste at sige dette med en enkelt sætning, men det ærede medlem undlod at gøre det. Jeg tillader mig derfor at gentage, at erklære som min absolutte overbevisning, bekræftet ved det ærede medlems tavshed, at den omstændighed, at man nu med henvisning til overenskomstafslutningen i 1954 vil ned-sætte et udvalg, der skal fremkomme — bevares — ikke med en betænkning, men med en sagkyndig rapport inden udgangen af januar 1956, ganske tydeligt siger, at det er lønningerne, man er ude efter. Nu ved jeg ikke, hvor sagkyndig den rapport kan blive, hvis den overhovedet kan blive færdig til tiden.

Jeg forstår, at det er formandsskabet, der skal afgive den, det anses for at være særlig sagkyndigt. Vi kender den slags formandskaber; vi havde under besættelsestiden sådan et formandsskab, der var afgørende for, hvad arbejderne måtte få i lønforhøjelse, uanset hvor meget priserne steg. Et sådant formandsskab indgyder ikke umiddelbart arbejderne tillid, og jeg tror, man tager fejl, hvis man regner med, at man kan stille brikkerne op og spille spillet uden risiko for, at arbejderne skal gribe ind og vælte det over ende.

Den højtærede finansminister mener ikke, man kan bebrejde statsministeren, at han ikke er tilstede ved denne debat. Det håber jeg heller ikke jeg har gjort, jeg har i hvert fald ikke villet gøre det. Jeg har kun sagt, at det havde været rart, om statsministeren havde været tilstede, og at jeg beklager, at han ikke er det. Jeg kan godt se, at han ikke har nogen pligt til at være her, men det emne, vi drøfter, er jo det, statsministeren har kredset om i den sidste tid i de politiske debatter både her i tinget og andre steder; derfor synes jeg, det havde været ganske godt, om statsministeren havde været her, men det er ikke sagt som nogen bebrejdelse.

Når den højtærede finansminister er her, må vi jo diskutere med ham. Han har kun det at sige til mine bemærkninger, at Ritzaus Bureaus referat af hans tale i Løgumkloster var dårligt. Ja, nu ved jeg ikke — der